

Întrebă ucenicul

Pentru a afla ce cunoștințe au deja despre evanghelizare, ai putea să începi prin a pune aceste întrebări:

1. Ce gânduri sau sentimente îți vin în minte când te gândești la a fi implicat în evanghelizare? (de teamă, sunt inadecvat, nu știu ce să spun, ce să fac cu întrebările la care nu pot răspunde, posibila respingere etc.)
2. Ce experiențe ai avut în trecut în împărtășirea credinței tale?
3. Pe scara 1-10, cât de motivat ești să înveți cum să-L împărtășești pe Hristos altora?

Ce spune Biblia despre evanghelizarea cu inițiativă?

De ce ar trebui să mergem la oameni și să le spunem Evanghelia? Există mai multe motive foarte întemeiate. Vă recomand să treceți pe scurt prin primele 4 motive și apoi să vă uitați în profunzime la pasajul care desfășoară motivul nr. 5.

1. Isus a luat inițiativa să vină la noi. Citește Luca 19:10. Omul nu îl caută pe Dumnezeu, după cum scrie în Romani 3:10-12. Dumnezeu a fost întotdeauna Acela Care ne-a căutat pe noi. În timpul vieții Sale, El încontinuu a fost între oameni și a vorbit cu ei despre Împărăție. Mai mult decât atât, Isus l-a trimis pe ucenicii Săi doi câte doi din sat în sat pentru a proclama Împărăția (Luca 9:1-6 și Luca 10:1-11).
2. Isus ne-a poruncit să mergem și să ducem Evanghelia la toate popoarele. Citiți Marcu 16:15 și Ioan 20:21. Așa cum Tatăl L-a trimis pe Isus în lume să îi caute pe oameni, așa El ne-a trimis și pe noi.
3. Exemplul apostolilor și al bisericii primare. Citind cartea Faptele Apostolilor, se observă destul de clar faptul că apostolii și alți lideri ai bisericii se duceau la oameni și nu așteptau ca oamenii să vină la ei. Unele exemple în Faptele Apostolilor sunt:

Faptele Apostolilor 5:42 - în templu și din casă în casă;

Faptele Apostolilor 8:4-13 - Filip în Samaria;

Faptele Apostolilor 10 - Petru la neamuri;

Faptele Apostolilor 13-21 - Cele 3 călătorii misionare ale lui Pavel.

EVANGHELIZAREA CU INIȚIATIVĂ

SUBIECTUL SĂPTĂMÂNII

Scopul acestei lecții este ca ucenicul tău să-și construiască o convingere despre evanghelizare, bazată pe Biblie, nu pe ceea ce cultura noastră spune, nici pe ceea ce este confortabil, nici pe experiențele în evanghelizare. Vrem ca ei să îmbrățișeze adevărul că noi trebuie să mergem la oameni și să nu așteptăm ca oamenii să vină la noi. A merge la oameni cu Evanghelia este cel mai plăcut lucru pe care îl putem face. De asemenea, dorim să expunem și să ne ocupăm de ideile preconcepute, pe care ei le pot avea despre ceea ce înseamnă «a merge la oameni».

URMĂTORII PAȘI

1. Având în vedere faptul că Biblia spune clar că noi trebuie să mergem la oameni, cum credeți că putem face acest lucru în campus? Există grupuri de oameni în campus care nu sunt atinse? Aveți pe inimă dorința de a ajunge la unii din ei?
2. Cine sunt unele persoane în sfera ta de influență, față de care ai dori să manifesti inițiativă? (Oamenii pe care îi știi deja.) Ia în considerație dezvoltarea unei liste cu 10 persoane prioritare pentru tine și întreabă dacă ucenicul ar vrea să facă și el acest lucru. Alătură-te lui pentru a te ruga pentru cele 10 persoane de pe lista lui.
3. Discutați pașii concreți care trebuie făcuți pentru a ajunge la oamenii cărora ucenicul tău dorește să le prezinte Evanghelia. Generați mai multe idei și oferă-i oportunitatea de a-l menține responsabil pentru a-l ajuta să facă pașii necesari de credință.

4. Oamenii nu pot și nu vor asculta, dacă nu vom merge la ei. Citește Rom. 10:13-15. Unii oameni nu au o relație cu cineva care le-ar putea spune Evanghelia, atât persoane aici, în campusul studentesc, cât și grupuri întregi de oameni de peste mări și țări. Evanghelia nu se poate răspândi prin relații pentru unii, deoarece nu există nici o astfel de relație până când cineva nu va merge și o va stabili.
5. Dumnezeu pregătește inimile oamenilor pentru a auzi Vestea Bună. Unii sunt gata și vor să știe; El vrea să ne trimită la ei.

Deschideți împreună Faptele Apostolilor 8:25-40, observați și discutați acele principii pe care le vedeți despre evanghelizarea cu inițiativă; căutați-le.

- Filip deja avea o slujire de succes acolo unde se afla.
- Domnul l-a condus pe Filip la un anumit loc.
- El găsește o persoană cu o influență semnificativă. Discutați despre cine este această persoană - primul negru care a auzit Evanghelia, trezorer la curtea Reginei.
- Inima eunucului este deja pregătită - un prozelit evreu citind din Isaia.
- Rolul Duhului Sfânt în conducerea lui Filip. Avem nevoie să umblăm continuu în Duh și să fim sensibili la călăuzirea Lui.
- Ascultarea lui Filip în a merge la un străin. De ce ar fi putut ezita el să facă acest lucru?
- Nevoia de cineva pentru a-i explica Evanghelia.
- Filip «a deschis gura» - un principiu cheie în mărturisire!
- Eunucul crede în urma auzirii Cuvântului și își exprimă credința lui.
- Duhul îl răpește pe Filip, indicând faptul că Domnul va avea grijă de ucenicizarea eunucului. (De obicei, putem uceniciza persoana și ar trebui să o facem, dar uneori nu putem și este OK - Domnul va avea grijă de ei.)
- Se crede că acest eunuc a fost acela care a dus Evanghelia în Africa de Nord pentru a începe biserica acolo.

Să discutăm unele mituri bine răspândite pe care le cred oamenii.

După ce ne-am uitat în Scriptură, să vedem acum unele concepte cu privire la evanghelizare, concepte des întâlnite, care sunt adesea menținute de către credincioșii în cultura noastră. Să le discutăm în lumina a ceea ce am învățat în Cuvânt. Citiți fiecare concepție de mai jos, una câte una și lasă ucenicul să le comenteze înainte de a-ți împărtăși gândurile tale. Sperăm că ei vor procesa și vor verbaliza unele dintre aceste gânduri singuri.

1. Dacă doar trăim o viață destul de bună, oamenii vor veni la noi și ne vor întreba; apoi vom putea să ne împărtășim credința noastră cu ei.

Răspuns: Bineînțeles că oamenii ar trebui să vadă diferența în viața noastră și că aceasta ar trebui să îi facă să dorească ceea ce avem noi. Deseori însă ei nu vin la noi și nu ne întreabă cum să-L cunoască pe Isus, decât dacă noi aducem subiectul în discuție. Sau, chiar dacă ei știu că diferența în viața noastră este cauzată de faptul că suntem creștini, adesea, ei tot nu înțeleg Evanghelia și de ce au nevoie de Isus sau cum să-L primească. Noi suntem cei care trebuie să le oferim această înțelegere.

2. Dacă vom merge la oameni, îi vom speria.

Răspuns: Da, dacă suntem insuportabili, insistenți și insensibili. Dar dacă vom învăța cum să ne apropiem atent de oameni și le vom oferi posibilitatea de a interacționa în cadrul discuțiilor despre Evanghelie, vom vorbi cu ei, în cazul în care sunt interesați. Atunci nu îi vom speria. Dacă le vom predica oamenilor și nu îi vom asculta, și nu le vom oferi alegerea de a interacționa cu noi, dar mai degrabă le vom băga mesajul pe gât, atunci ei nu vor avea un răspuns prea pozitiv. Dar aceasta nu este evanghelizarea cu inițiativă în puterea și sensibilitatea Duhului Sfânt.

3. Oamenii nu vor să audă Evanghelia, ei nu vor să fie deranjați.

Răspuns: Adevărat, unii nu sunt interesați deloc sau nu în acest moment din viața lor, dar există întotdeauna unii care doresc să audă sau doresc să înțeleagă mai mult, astfel încât să poată să se gândească în viitor, pentru că nu sunt gata să se întoarcă la Hristos la momentul de față. Noi putem avea încredere că Dumnezeu ne va conduce la cei care sunt flămânzi acum și că ne va conduce la cei pentru care rolul nostru va fi doar să semănăm sămânța. În plus, în cazul în care abordarea noastră este dialog și interacțiune mai degrabă decât predicare, cei mai mulți oameni se vor bucura să discute întrebările legate de Evanghelie.

4. Tu nu poți să îl mărturisești pe Hristos cuiva până nu ai o relație cu acea persoană.

Răspuns: Cel mai important lucru este că Biblia nu învață acest lucru, ceea ce vom și vedea în lecția de mai jos. Deși a avea o relație este cu adevărat valoros și adesea cel mai eficient, întrebarea este: cât timp durează pentru a construi o relație și a zidi încrederea? O lună, un an? Uneori încrederea și conexiunea pot fi dezvoltate în 5 minute. Dumnezeu pregătește mulți oameni pentru a vorbi cu ei, indiferent dacă avem sau nu cu aceștia o relație. De fapt, oferind salvarea Evangheliei oamenilor pierduți este cel mai plăcut lucru pe care îl putem face pentru ei. Suntem egoiști, dacă nu o facem!

Ilustrații:

În cazul în care o casă este cuprinsă de flăcări și cineva este prins la etajul 3, pe cale de a fi ars până la moarte, iar tu ești jos cu o scară acolo, nu îți spui în mintea ta «eu chiar nu am suficientă relație cu această persoană pentru a o ajuta». Bineînțeles că nu! Oamenii mor și se îndreaptă în iad, iar eu am "scara Evangheliei" pentru a-i scăpa. Suntem egoiști dacă nu le-o oferim, indiferent cât de bine îi cunoaștem.

Ori dacă o persoană se îneacă într-un lac și ești pe barcă cu un colac de salvare în mână, ai spune în mintea ta «eu chiar nu am o relație suficient de apropiată cu ea pentru a-i arunca acest colac»? Din nou, desigur că nu! Acum, ei pot refuza să-l folosească pentru că cred că sunt înotători destul de puternici și cu un pic mai mult efort ei cred că se vor descurca fără ajutorul tău, dar tu oricum le vei oferi colacul de salvare la nevoie. Dragostea acționează cu inițiativă pentru a satisface o nevoie serioasă!

5. Evanghelizarea cu inițiativă înseamnă predicare la colț de stradă sau baterea la uși.

Răspuns: În timp ce Dumnezeu folosește și aceste metode, și în unele ocazii am putea fi implicați în aceste forme de evanghelizare, 95% din inițiative vrem să le avem în anii de studenție, iar restul vieții noastre ne vom implica activ în relațiile cu oamenii. Există multe moduri de a manifesta inițiativă, prin menținerea contactului după o ieșire cu colegii de cămin; efectuarea anchetelor în cămin; ieșire pentru a studia Engleza, pentru sport, sau ieșire cu toți studenții din campus; ieșire la paintball sau cel mai adesea, deschidere față de cineva pe care deja îl cunoști din căminul tău, din casa ori din grupa ta. A lua inițiativă înseamnă, pur și simplu, a oferi oportunitatea într-un mod iubitor și sensibil de a interacționa cu Evanghelia.